

Ayak altında gezer zilletle.
Sen seni bir kayadan fark ettin
Sana zangoç diyeni incittin.
Bil ki dostum kaya senden edfâl
Böyle insan da behâyimden edal!.

«Bir minik kuşla biriz tapmakta
.....
İşte vicedanma bunlar mahrek»

Kuşla bir olsan eğer tapmakda
Öyle müstağrak olurdun Hak'da
O minik sevk-i tabiatle yaşar
O tabiat ki bütün Hak'la coşar
Hâli tefvîz ü tevekkül dâim
İğvîcâcât u fesattan sâlim
Nefsini Hâlika etmiş tevdî
Müsterihâne yaşar gönlü vasi
Yaşıyor kimselere yok zararı
O zavallî yer içer mâhadarı.
Nağme-i Hakkâ Hakkı tesbih u salât
İşî dâim bu ibâdette sebât
İki üç türlü görünmez o minik
Sâdedir hâli onun-yok ikilik.
Bir düşün sen de aceb böyle misin?
Bence sen bu beşerin bir gamisin
O açiktır görürün, sen kapalı,
Saf o yekpâre kumaş, sen yamalı.
Kalbini Hakkına, peygamberine,
Raptedenlerden a zâlim sana ne?
Nâm-i şî'r altına koydun zehri,
Onu nasafet diye sattın cehrî.
Bu mudur halka senin merhametin?
Bu mudur mefharetin, marifetin?
Bu mudur hayr, senin indinde,
Buna şerler de eder hep hande.
Hayr u serri edemezken temyiz
Hâme-i ta'nımı ettin tehzîz
Hakka, peygambere tatvil-i zebân,
Nice bir müslime karşı hezeyân.
Bu enaniyyet-i Firavnâne,
Seni fırlattı geh-i huzlâne.
Hulk-i mahviyyete bigâne iken,
Dem vurursun yine mahviyyetten.
Buna dostum şımarıklık derler,
O ne fendir, ne edebdir, ne hüner!
Boşluğa düştün ise var sen düş.
Türlü evhâmin ile orda doğuş.
Çekme hemcinsini ye's-i ademe
Sen düş ancak o gaminla nedemle.
Var ise hubb-i vefâ vü yâri
Şerrini nefsine hasret bâri.

HÜKM-i MUHAKKİKİN

Bir tefekkürden ibâret insan,
Mütebâkisi onun et ile kan.
Fitr ü temyizi olunca fâsid
Olur insanlığı artık kâsid.
Es-selâmu alâ meni't-tebeal Hüdâ

27 Mayıs 1334
Posta İşletme Müdürü
AHMED AVNİ

GÜNLERİN GETİRDİĞİ

DÖNÜŞ

Ismail L. ÇAKAN

AYLARCA önce; fikri hazırlıklarla başlayan, teşyi' merâsimleri ve mes'ud yolculuklarla gelişen kudsî heyecanlar, şimdi rehâvetli bir itminan duygusuna inkılâp etmiş vaziyette... Ortasından bir demir çubuk geçirilmiş kâğıt üzerindeki demir tozlarının hafif bir hareketle, o çubuk etrafında halkalanmasına es; hac kâfileleriyle KA'BE merkezi etrafında, dıştan içe doğru, çemberleşe çemberleşe küçülen dünya, artık; yine aynı mihrâk çevresinde, halkalaşa halkalaşa büyüyor... Evet işte HACILAR DÖNÜYOR!..

Allah (c.c.) Teâlâ'nın aziz dâvetlileri afv ve mağfîret ziyâfetinden; iki cihan serveri, ufuk peygamber Hz. Muhammed (S.A.V.) i ziyâretten dönüyor!..

Günlerce evvel, sevinç gözyaşlarımıza yoldadığımız bağıllık ve ta'zîm duygularımızı, salât-ü selâmlarımızı merciine ulaştıran mübârek kervanlar dönüyor!..

Mukaddes beldelerin kudsî havalarını eigerlerinde; dünya müslümanlarının sevinç ve keaderlerini kalblerinde; kâinâtın en büyük huzur ve neş'esini gönüllerinde taşıyan bahtiyarlar dönüyor!..

BU ne mutlu dönüş!

O ne mübârek vuslat! Dönüşü olmayan bir vuslata eren, ruhunu o mukaddes topraklarda, mes'ud gölde gerçek sahibine teslim eden ibâdet şehitlerine binlerce gitba, binlerce fatih!..

Dönenlerin imtihanı devam ediyor. Zira «Haci olmak», «Haci kalmak» için... Bu olmasa, buncu zahmet niçin?..

Siz ey dönmemenler, o mukaddes yolculukta hatm-i enfâs edip o nebiyyi muazzam'ın ebedî komşuluğuna kavuşanlar, hayat imtihanından başarı tezkerenizi aldınız. Bize dua ediniz.

Size ağlayacak değiliz. Gözümüz ağlamaya müsâitse, o ilk yaşlarını kendi günahkâr bağrimiza dökmesini isteyeceğiz ondan.

EY dönenler mukaddes seferden. Siziere «hoş geldiniz», deriz. Ehlen ve sehlen!..

Gidip gelmek, görüp dönmek, büyük bir mazhariyet; yüce, çok yüce bir nimet.. Fakat kavuşmak, olmak ve kalmak, bunlar; evet bunlar, tamamen başka,ambaşka bir devlet... Tebrik ederiz; haccein hac feyzine kanan, KA'BE yollarında kalan, haccein manasını hacî kalampta bulan bahtiyar mü'minler!..

Ya Rab! Bize de göster bu mutlu günleri!..